

Eesti luterliku välismisjoni tähtsamad verstapostid

Eesti maarahvas sai misjoniideest esmalt kuulda 18. sajandi I poolel Herrnhuti misjonitöötajatelt, kes talutaresid küllastades tutvustasid ka ajakirju misjoniuudistega laiaast maailmast.

1806. aastal läks misjonitööle Aafrikasse esimene eestimaalane Gustav Reinhold Nyländer.

1841. aastast alates hakkas meie kirik tegema koostööd Leipzigi misjoniseltsiga Saksamaal.

Alates **1856.** aastast hakati luterlikus kirikus pidama kolmekuningapäeviti misjonipüha, mil levitati temaatilist kirjandust ning peeti piiblitunde misjoni teemal.

1862. aastal läks misjonitööle esimene eesti soost mees Hans Tiismann.

Alates **1891.** aastast hakkas kord aastas koos käima misjonikonverents, kuhu kuulusid peaaegu kõik Eestimaa kirikuõpetajad. Konverents andis välja eestikeelset misjonilehte ja trakteate. Peeti misjonipühade jumalateenistusi vabas õhus; kogudustes korraldati misjonitunde.

Eestimaa konsistorium toetas peale Leipzigi Misjoniseltsi veel Baseli, Hermannsburgi, Barmeni jt Saksa misjoniseltsi, millede kaudu said koolitust meie misjonärikandidaadid.

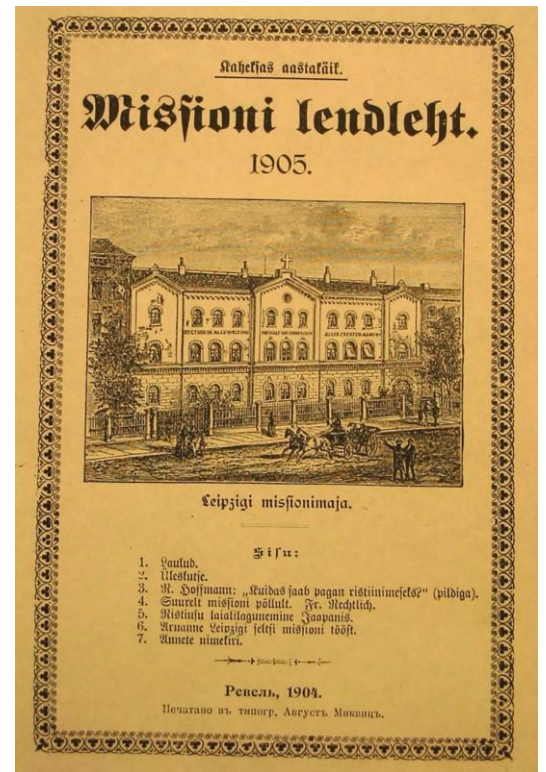
1896. aastal tuli misjoniväljalt esimene märtrisõnum: Aafrikas hukkus eestlane Evald Oviir koos liivlasest Karl Segebrogiga.

1897. aastal otsustas eestlasi misjonitööks koolitama hakata ka Soome Misjoniselts.

16. septembril **1919** asutati Eesti Evangeelne Luteri Usu Misjoni Selts eesmärgiga Jumala sõna kuulutamine paganaille, kodumaal välismisjoni vastu huvi äratamine ning välismisjoni toetamine. Seltsi haruühinguid tekkis üle Eesti.

1921. aastal korraldati Rakveres esimene kümnepäevane misjonikursus, et tutvustada luteri usu põhimõtteid ja misjonitööd.

1940. aastast keelatud olnud misjonitöö elustus taas **1990**ndatel, kui misjonitööle saadeti Anu Väliaho, kellele järgnes Liliann Grünvald (hiljem Keskinen) ja uuel sajandil Rael Leedjärv.

Sadakond aastat tagasi üllitati hoolega misjonikirjandust.